

Zonder wroeging aan de schnitzel

Achtergrond - 26 oktober 2020 - Auteur: Ingrid Bosman

‘Ga niet uit eten in Duitsland’, riep burgemeesters Ahmed Marcouch (Arnhem) en Ton Heerts (Apeldoorn) het publiek kort voor het weekeinde op, als voorzitters van de Gelderse veiligheidsregio’s aan de grens. Nu in Nederland de horeca is gesloten, is de Duitse horeca voor sommigen een alternatief. Niet iedere inwoner van het grensgebied voelt zich aangesproken door de oproep van de burgemeesters. “Zolang je je aan de regels houdt, zie ik geen probleem.”

Ze zijn helemaal voldaan na hun vaste routine. “Een wandeling in de omgeving en daarna hier een hapje en een drankje.” Het echtpaar Wiggers uit Enschede is al veertig jaar trouwe gast van Landgasthof Haarmühle in het Duitse Alstätte vijftien kilometer van Enschede. De rustieke uitspanning ligt tegen de grens in de gemeente Ahaus en is populair bij zowel Duitsers als Nederlanders. De oproep om de Duitse horeca te mijden is ze ontgaan, vertelt mevrouw Wiggers. “Terwijl we het nieuws echt wel volgen.”

Niet dat ze anders thuis waren gebleven. “Zolang je je aan de regels houdt, zie ik geen probleem”, zegt Wiggers. “Je weet zelf wat er op het spel staat. Je houdt afstand en volgt de richtlijnen van hier.” Zijn vrouw: “Het virus kent geen grenzen, je moet het zelf doen. We hebben buiten op het terras gezeten.” Ze zijn de enigen niet, zegt hij voor hij instapt. “Ik kom ook geregeld bij een zaak in Gronau, daar zit het nog steeds vol met Nederlanders.”

“Het is heel
mooi dat dit kan”

Zaterdagavond zes uur. De parkeerplaats aan de Beßlinghook is al redelijk gevuld. Er staan dertien auto’s met Duitse nummerborden. Uit de twintigste met een Nederlands kenteken die net arriveert stapt een Hengelose familie die niet met naam wil worden genoemd, maar wel kwijt wil dat ze geen aanleiding zagen om dit al langer geplande etentje te schrappen. Het echtpaar viert met kinderen en kleinkind een huwelijksjubileum. “Het is heel mooi dat dit kan”, vindt de zoon. Zijn vader: “We houden ons aan de regels. Die zijn hier in Duitsland sowieso veel strikter.” Zijn vrouw: “Eigenlijk zouden ze overal gelijk moeten zijn.”

Qua besmettingsgevaar doen het Nederlandse en Duitse grensgebied ondertussen niet meer voor elkaar onder, denkt de familie Wessels uit Vreden. Nederland geldt voor Duitsland als risicogebied, “maar dat kun je van de [Kreis Borken](#) (waar Ahaus onder valt, red.) net zo goed zeggen.” Het Duitse paar met zoon en dochter ziet geen bezwaar tegen Nederlandse gasten aan belendende tafeltjes, mits ze de regels volgen. “Ze zijn welkom, net zoals wij dat in Nederland zijn.”

Dat ligt in deze coronapandemie wat genuanceerder. Burgemeesters en andere bestuurders hebben de afgelopen tijd al verschillende keren opgeroepen het grensverkeer tot het noodzakelijke te beperken. Zo vroeg [burgemeester Van Veldhuizen](#) van Enschede de Duitsers de stad te mijden op 3 oktober (de Dag van de Duitse Eenheid), met aanzienlijk minder drukte dan normaal tot gevolg. Kort daarna verzocht zijn [Gronause collega](#) Doetkotte op zijn beurt de Nederlandse bureaus niet de grens over te komen voor boodschappen of restaurantbezoek.

Hoewel Doetkotte tegenover de [Westfälische Nachrichten](#) vorige week niet kon bevestigen dat Nederlanders nu juist meer de Duitse horeca opzoeken, volgde de oproep van Marcouch en Heerts wel op ‘signalen’ van Duitse collega-bestuurders. Dat staat in [het persbericht](#) van de veiligheidsregio’s Gelderland-Midden en Noord- en Oost-Gelderland waarvan beide burgemeesters voorzitter zijn. Net voor het weekeinde verscherpte de Kreis Borken wegens oplopende besmettingscijfers nog de [maatregelen](#) om de verspreiding van het virus tegen te gaan. Zo geldt in de horeca een Sperrstunde (inclusief verbod op de verkoop van alcohol) van 23 tot 6 uur en mogen in de publieke ruimte niet meer dan vijf mensen samenkomen.

“Ik moet regelmatig
vervelende discussies
voeren met Nederlanders”

Die regel hanteert Landgasthof Haarmühle ook voor de tafelbezetting. Maar de regels, die zijn er bij de Nederlanders soms maar moeilijk in te krijgen, verzucht Anne Brüggemann vanachter de tapkast. Zij en haar man zijn de vierde generatie van de familie die hier sinds 1930 een uitspanning bestiert rondom de uit 1619 daterende watermolen. “Begrijp me niet verkeerd”, zegt ze, terwijl ze bierglazen blijft vullen, “de meesten doen wat er wordt gevraagd. Ze zijn blij dat ze hier nog terecht kunnen. Maar ik moet ook regelmatig vervelende discussies voeren met Nederlandse gasten. Over die vijf personen, over mondkapjes, over rondlopende kinderen. Vanmiddag nog, op het terras, met een grotere groep. Daar doet zich het probleem ook vooral voor. Ik zou zeggen: als je toch wilt komen, dan met z’n tweeën, of hooguit met je eigen gezin.”

De waardin verwacht snel ingrijpendere maatregelen van de autoriteiten. “Nee, dan

bedoel ik niet dat de horeca hier ook dicht gaat. Ik denk eerder dat de grens wordt gesloten.” Vooralsnog blijven Nederlanders komen, maar of het er meer zijn dan anders kan Anne Brüggemann niet zeggen. “Op dit moment is het eerder zo dat de Duitsers meer thuisblijven”, zegt ze.

Drie kilometer verderop in Nederland staat een eenzame auto op het donkere parkeerterrein van restaurant De Hooge Esch in Buurse. Hij is van Cindy Kupers, die binnen net een stapel pizzadozen met pannenkoeken in ontvangst heeft genomen. De Haaksbergse heeft de oproep om de Duitse horeca te mijden niet meegekregen. “Maar we gaan ook eigenlijk nooit uit eten in Duitsland. En zolang we het hier niet mogen, halen we elk weekend een maaltijd af in restaurants in de omgeving.”

Dat Nederlandse gasten een paar autominuten verderop wel kunnen aanschrijven is zeker zuur, beaamt medewerkster Tamara Kootstra van De Hooge Esch. “Het is jammer, maar je doet er niks aan. Je kunt mensen nou eenmaal moeilijk bij de grens tegenhouden. Dat geldt net zo goed voor de Duitsers. In de meubelzaak in Enschede waar ik ook werk, komen ze nog steeds.”

De DEHOGA, de Duitse werkgeversorganisatie in hotellerie en gastronomie, heeft geen cijfers over de mate waarin Nederlandse gasten hun toevlucht over de grens (blijven) zoeken. Er worden ook geen speciale adviezen verstrekt aan de leden, meldt persvoorlichter Thorsten Hellwig van de afdeling Noordrijn-Westfalen (waartoe ook Ahaus behoort). “Niet anders dan dat iedereen, dus ook de Nederlandse gasten, zich aan de regels moet houden.”

“We hoeven nauwelijks
nog mondkapjes
te verkopen”

Han Groot Obbink ziet de discussies daarover met Nederlanders juist afnemen. Groot Obbink is manager van Wunderland Kalkar - pretpark met hotel aan de Rijn op vierentwintig kilometer van 's Heerenberg - en tevens voorzitter van de regio Kleve van de DEHOGA. “Wij hadden die gesprekken hier ook, zeker toen de regels nog aanzienlijk scherper waren dan in Nederland. Maar sinds twee weken lijkt het erop dat ook Nederlanders de ernst van de situatie steeds meer inzien.” Graadmeter is de verkoop van mondkapjes ter plekke: “Die is zo goed als stilgevallen. Iedereen heeft er een bij zich.”

Meer zorgen maakt hij zich juist over het grote aantal wegblijvers. Want oproepen van burgemeesters of niet, Groot Obbink ziet dat veel Nederlanders sowieso al hun uitstapjes over de grens afblazen. “Bij ons zijn er de afgelopen herfstvakantie

alleen al 2300 overnachtingen van Nederlanders geannuleerd. Van grote bedrijven tot eenmanszaken: we zijn in deze regio redelijk afhankelijk van Nederlands bezoek. Iedereen maakt zich nu zorgen over de periode van kerst en oud en nieuw.”

Dit is een artikel gedownload via duitslandinstituut.nl.

Artikel: <https://duitslandinstituut.nl/artikel/40386/zonder-wroeging-aan-de-schnitzel>